

VADKERTI HARANGOK

AZ ÉRSEKVADKERTI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA
XXXII. ÉVFOLYAM 7. SZÁM 2023. JÚLIUS (SZENT JAKAB HAVA)

Isten közelségében – Nagyboldogasszony ünnepe

A Katolikus Egyház augusztus 15-én, Nagyboldogasszony napján Szűz Mária mennybevételét ünnepli. Az ősegyházig visszanyúló hagyomány úgy tartja, hogy a Megváltó édesanyjának – hite jutalmaként – nem kellett a sírban várnia Jézus világ végi eljöveteleig,

hanem halála után Isten rögtön föltámasztotta, és magához emelte a mennybe. Az egyház Krisztus első és legbüzsőbb követőjének megdicsőülését bemutató jelet ad a világnak, hogy megéri Isten közelségében élni.

A népi jámborságban is évszázadokon át

öröklődő nézetet XII. Pius pápa emelte dogmai rangra 1951-ben a Fulgens corona kezdetű bullájában. Jeruzsálemben már az V. század elején ünnepelték Mária halálának napját, amelyet átmenetelnek, születésnapnak vagy elszenderedésnek (dormitio) neveztek. A VI.

században az ünnep a keleti egyházban, mint Mária mennybevétele vált általánossá Dormitio sanctae Mariae (Szűz Mária elszenderedése) néven. Nyugaton egy századdal később terjedt el, a VIII. századtól Mária mennybevétele, Assumptio beatae Mariae elnevezéssel szerepel a kalendáriumokban. Rómában I. Sergius tette hivatalos ünnepé. Hamarosan vigíliát csatoltak hozzá, később, egészen a múlt század közepéig októva, nyolcnapos ünnep is kapcsolódott hozzá.

Nagyboldogasszony napja a karácsony és újév mellett a harmadik olyan parancsolt ünnep Magyarországon (ezen a hitüket gyakorló katolikusoknak az Egyház szentmisén való részvételét ír elő), amely nem szükségyszerűen vasárnapra esik. A Nagyboldogasszony Szűz Máriának kifejezetten a magyarok által használt neve, amely a nagy, azaz felnőtt Mária feltámadására és megdicsőülésére utal.

MKPK Sajtószolgálat / Magyar Kurír;

Fotó:
bodajki zarándok

Boldogasszonyt kérve

*Hű nemzet királya térdelt le szépen,
s imádkozott sírva igaz emberképpen,
nevezvén Máriát boldognak és szentnek,
kérve pártfogását - buzgalommal esdett.*

*E hazát nagy szívvel könyörögte egyre,
s koronáját, híven, eleibe tette.
Szólta: légyen Anyánk, örökké szeretve,
s Pannóniát óvja, mintha kertje lenne.*

*Fenn, az égben talált menedékre szava.
Tűzliliom lángolt: a drága Szűzanya,
s Patrónánk lett akkor István imájára.
Szálljon a szívüinkből hála, hála, hála!*

*Boldogasszony, édes, hozzád esd ma néped,
veszni indult lelkét, hogy te mentenéd meg!
Halld újra jajsavunk, magyar fiaidét!
Segíts, védj, oltalmaz! - kéri e maradék.*

Vadóc Palóc

Kicsiben hű?

Minden gyerek nagy dologról álmodozik. Némelyik pilóta akar lenni, a másik színész. Szép az elképzelés, a terv, de ahhoz nem elegendő, hogy abból valóság is legyen.

Alkalmassá kell lenni a választott nagy feladathoz.

Nyilvánvaló, hogy az, aki egy kézenálást se tud megcsinálni, aki, ha futni kell, jajgat, aki minden erőfeszítéstől irtózik: abból ugyan nem lesz se pilóta, se úrhajós, de még csak kamionos sem. Nem lesz belőle soha nagy ember.

Vagy gondoljátok, hogy aki a feladott leckét nem képes megírni, a verset megtanulni, a matekpéldát megoldani, nem képes néhány mondatot hibátlanul felolvasni, lesz abból mondjuk színész, újságíró, vagy mérnök?

Vagy: van, aki kicsi kortól pap szeretne lenni. De pl. a templomba nem igen szeret járni, imádkozni se nagyon, meg pl. korán felkelni se, lesz abból olyan pap, aki a hivatását buzgón teljesíti?

Mennyországba szeretnének jutni! Senki nem kívánczik a pokolba, ahol szenvedés van örökké... De elég erre kíváncsogni? Elég az, ha szeretnének ott lenni az Úr Jézus közelében? Bizony nem!

Az Úr Jézus a példabeszéd szerint vár-

ja, hogy a földi dolgainkban is hűségesek legyünk. Mit jelent ez? Pontosságot, megbízhatóságot, szorgalmat. Tanulásban is, sportban is, munkában is. Mert ha még erre se vagyunk képesek, hogy tudnánk fáradozni, dolgozni a nagy, a legnagyobb, a lelki kincsek megszerzéséért?

Lássunk erre egy ide illő tanmesét. Egyik kisfiúra rábízta édesapja, hogy a kalitkában lévő kismadarat gondozza. Etesse, itassa, tartsa tisztán. Mi lett a vége? Egy darabig csinálta, játszadozott, gyönyörködött a kismadárban, barátainak is mutogatta... aztán néha elfelejtett enni adni neki, lassan takarítani se akarta, a végén a kis madárkája elpusztult. Képzéjétek el, hogy lehet az ilyen gyerekre majd felnőtt korában egy kisgyermeket rábízni? Vagy azt is talán így fogja gondozni? Abból nagy baj lenne.

Ezért kell már kicsiny korban is hűségesnek, szorgalmasnak, megbízhatónak lenni. Tanulásban is, műjátékban is, munkában is. Olyan jó tulajdonságokat kifejleszteni magatokban (amit erénynek hívunk), hogy felnőttként, komoly feladatokat lehessen rátok bízni. És annak elvégzése nem kínok kínja lesz, hanem, öröm, hogy sikerült valami szépet, nagyot alkotni!

Testvérek! Kis hibára olyan könnyen kimondják, gyerekek, de felnőttek is: „Az semmi, nem számít!” Egyik ministráns bejelentette, hogy ő már nem akar többet ministrálni, nincs kedve megunt. Ugyanilyen hittanos gyerekekkel is találkozunk, bizony nem egyszer. Még elszomorítóbb, hogy ilyenkor édesapja, anyja nem a kitartásra, a hűségre, a szorgalomra biztatja, hanem ráhagyja, hogy jó, hát ha nincs kedve, ne menjen.

Ilyen anyukáknak szoktam mondani, hogy „Mondja, és ha iskolába nem lesz kedve menni, vagy éppen a tanítónője nem tetszik neki, akkor kiíratja az iskolából is, vagy elviszi másikkba?”

Kicsiben kell gyakorolni a hűséget, kitartást, hogy a nagyban, a komoly feladatokban is hűségesek tudjunk maradni.

Hűségre, kitartásra buzdít Jézus. Bizony szomorú mondása, hogy ha a földi dolgokban, a mulandókban nem hűséges valaki, az bizony nem kapja meg az örökkévalót, a mennyet, az üdvösséget.

Hűség az imádságban! A jó Isten iránti szeretetünk napi igazolása, jelzése: Hi-

szek benned Mennyei Atya! Gondolok arra, hogy velem vagy. Nem félek, mert tudom, hogy vigyázol rám. Rám is számíthatsz, mindent megteszek, amit elvársz tőlem. Így kell jelentkezni minden reggel a jó Isten előtt. És este is megköszönni: köszönöm, hogy Velem voltál, örülök, hogy viselkedésemmel örömet szerezhettem Neked.

Hűség a szentmisében: Minek minden vasárnap? Nem a papok találománya a vasárnapi szentmise, hanem Isten 3. parancsa, elvárása azoktól, akik azt állítják, hogy hisznek benne. Látogatás ez Jézusnál! Meghallgatjuk szavait. És örülünk, hogy közelében lehetünk.

Vannak települések, ahol 1 papnak 7 faluja van. Szombaton este 2 helyen, vasárnap 5 helyen mutatja be a szentmisét. Azt gondoljátok, hogy kedvtelésből? Azért, hogy azok, akik szeretik a jó Istent, részesei lehessenek a szentmise gyelmeinek. Érezzék, hogy az Úr napja van, és nem nyafognak, hogy korán van vagy későn, hanem boldogok, hogy nem kell másik faluba menni szentmisére, és nem marad üres az ünnepnapjuk.

Szentáldozásban hűség? A földi táplálékra gondol mindenki naponta többször. A testet tápláljuk... és a lelket? Elég 1-2-szer egy évben? Vagy arra nem is gondoltok, hogy a szentáldozás nemcsak az áldozónak öröm, hogy Jézus megtisztelti látogatásával, hanem Jézusnak is, hogy a kietlen, pogány, Istent gyűlölő emberek között akadnak, akik szeretettel befogadják?

Földiekben hűség? Lelkiekben tunyaság? Betegnek ellátása... etetik, itatják, gondozzák... a testet! És a lelket? Beteghez papot is hívjatok! A lelki orvosról is, a lelket gyógyítóról is gondoskodjatok!

Hűség a jótettekben. Ne csak a gyűjtésben, de azt adakozásban is. Ne csak a hencegésben, hanem a másokra figyelésben is...

Kedves Testvérek! Gondoljunk a héten mindnyájan erre: köteleességteljesítésben, földi dolgaimban, de lelkem gondozásában is hűséges akarok lenni, hogy Jézus a hűségeseknek ígért jutalmát odaadhassa nekem is. Ámen.

*Érsekvadkert, 2016. 26. évk.
vasárnapján
A. atya*

Imádság a korszellem ellen

*Uram, ebben az okos korban
ne engedd elbutulni néped,
hogy az üres emberi szó
el ne némítsa szent Igédet!*

*És ebben a jóllakott korban
ne engedd meg, hogy éhen haljunk!
Táplálj mennyei eledellel,
hogy pusztulásba ne zuhanjunk!*

*És ebben a jéghideg korban
adj nekünk lángoló szívet,
hogy szereteted melegét árássza,
aki e földön a Tied!*

*S Urunk, ebben a fáradt korban
adj új tettekre erőt nekünk,
és légy a mi erőnk Te magad,
ha lankadunk, ha elcsüggedünk!
(Túrmezei Erzsébet)*

Kalász zarándoklat

2023. június 21-én egy kis zarándokútra indult a Kalászosok csapata. Petőfiszállás-Pálosszentkút volt az első állomás. A Sziklatemplomból ismert atya fogadott bennünket. Szentmisét mutattak be Gyuri atyával a csodálatos szép templomban. A főoltárt a Szűzanya szobra ékesíti, míg a baloldali üvegablak boldog Özsébet ábrázolja. Magyarországon ő alapította meg a Pálosrendet. Ahol a templom áll 200 éven át 600 embert befogadó Szent István korabeli templom volt 1526-ig. A törökök porig égették Istennek ezt a házat. A pástorok kincsként őrizték a templom előtti kis forrást. A török had elől a Ferencszállás lakói a kis forrásba rejtették az Oltáriszentséget. Sok csoda történt, egy béna koldus imádkozva, böjtölve jött, megmosta a lábát a forrás vizében és meggyógyult, a mankóit a forrás mellé a földbe szúrta. Az mankófavá terebélyesedett, évtizedekig csodálták a zarándokok. Egy gazdag, gőgös ember a forrást be akarta temetni, de a forrás egyre szélesebb lett. Kúttá vált. 1844-ben a szentkút közé keresztúti stációképeket és vasajtókat építettek. 1957-ben árkádsorok épültek, mintegy átkarolva a bővizű forrást.

1979-ben szentkereszt kápolna épül 1896-ban hazánk ezeréves fennállása emlékére. A csúcsíves kápolna a Skapuláris

Szűzanya tiszteletére lett felszentelve A kegyhely legnagyobb búcsúja pünkösdkor van. Csak pár éve van a hazatért Pálosok kezelésében, akikre itt gyönyörű hívás várakozik. Petőfiszálláson a szabadtéri oltár, a padok, asztalok a hatalmas fák árnyéka távol a várostól olyan, mint a béke szigete. Itt megebédeltünk, a kulacsunkat megtöltöttük szentkúti vízzel és folytattuk utunkat Ópusztaszer felé. Ópusztaszer nevét 1200 körül említi oklevél. A honfoglaló magyarok bejövételét ábrázoló Feszty-körképét tekintettük meg. Feszty Árpád 1892-1894 között 20 festő társával és felesége, Jókai Róza közreműködésével készítette el a 120 m hosszú, 15 m széles, 1800 négyzetméteres képet. Az 1895-ben kiállított Feszty-körkép hatalmas sikert aratott. A viszontagságos történetű kép négyéves restaurálás után 1995-ben nyílt meg újra a nagyközönség előtt. Czákó Magdolna Ópusztaszer írásában így fogalmaz a képről: „Ez a csodálatos panorámakép a magyar nemzeti romantika legnagyobb képzőművészeti alkotása”. Ennek a végtelenített kör alakú festménynek ottlétem alatt szinte a részévé váltam én is. A középpontjában állva, mintha a jelenben körülölelné a múlt, és így tesz bennünket a történelmünk részesévé. Ezt az érzést fokozza vászon és a sétány közé épített dio-

ráma, mely szinte folytatja a képet, összeszemosva a valóságot a festmény témájával. Árpád fejedelmet fehér lovon Feszty magáról festette. Árpád fejedelem feleségét pedig Jókai Rózát ábrázolja. Még sok szép látnivaló volt a skanzenben, melyről most nem írnék, kinyitva ezzel egy kis kaput a mások általi megtekintésre. Megpihentünk, ettünk, ittunk és irány Kiskunfélegyháza.

Kiskunfélegyházán Hajagos Gyula plébános úr fogadott minket. Pogácsával, üdítővel, pálinkával kínálta meg zarándok csapatunkat. Később elmesélte a kéttornyú Szent István plébánia templom történetét is. Pártos Gyula tervezte, 1873-1880 között épült neoreneszánsz stílusban. Azért építették kéttornyúra, hogy székesegyház legyen. Sajnos Trianon közbejött miatt nem engedte a püspökség a felszentelést. 1883-ban alapította az egyházközséget a váci püspök. 1885-ben a templom plébániát kapott. Ma két plébánia és sok közösség működik. 1885-ben készült a templomkertben lévő Szentháromság szobor. 1886-ban, egyéni adományokból ezüstkereszt és fából faragott angyal szobor is a kéttornyú templom díszé lett. Szent István bronzból készült szobra is a részét képezi nagyon szép a Szentháromság térnek. A templom egyébként kívülről is nagyon szép, belül gazdagon díszített, mint egy képet adva az ott élőkről.

Csűríné

Fotó:

Erdős Krisztián

Érsekvadkerti hittantábor Szobon

Június 26-án útra keltünk és szülői, atyai segítséggel elindultunk Szobra a plébániára, ahol az idei hittantáborunk volt. Nagyon nagy szeretettel fogadtak bennünket, elfoglaltuk szálláshelyünket, megbeszéltük a tábori szabályokat, és elindultunk felfedezni Szob városát. De mielőtt ezt megtettük, puzzle darabokból kitétek a csapatok egy fontos személyt, aki - mint kiderült - másnap ünnepelte neve napját, és a szobi templom védőszentje. A Duna-parton ismerhettük meg Szent László életét, majd a Dunában kicsit megmártózva és kagylókat gyűjtve élveztük az első napot. Közösségépítő feladattal folytattuk a délutánt, ugyanis a szívárvány ejtőernyővel számtalan vicces játékot játszottunk a hűvösben. A pizzázás után visszatértünk szálláshelyünkre, és közös játékokkal, esti imával, mesével zártuk napunkat.

Másnap vonatra szálltunk és elrobogtunk Zebegénybe, ahol a Szőnyi Múzeumban foglalkoztatást tartottak nekünk, alkothattunk kedvünkre, és megismerhettük Szőnyi István életútját, családját játékos formában. A rossz idő ellenére megmásztuk a hegyet, és a Kós Károly kilátóból gyönyörködhettünk a Dunakanyarban. A zebegényi templomban is

imádkoztunk egy fohászt, kérve a Jóistent áldását a táborunkra. Szállásunk visszafoglalása után Boldog Özséb életével ismerkedtünk meg, mert a másnapi utunk Márianosztrára vezetett, ahol a pálos atyák fogadtak bennünket, és bemutatták a kegyhelyet.

A vadkerti gyerekek elfoglalták, birtokba vették Szob és Márianosztra játszótereit, fagyizóit is. Ági néni minden napra finom vacsorát rendelt, hogy testileg is töltsödjünk, ne csak lelkileg.

Szerdán délután megérkezett hozzánk plébánosunk, Gyuri atya, aki hálából szentmisét mutatott be nekünk Szent Péter és Pál apostolok előestéjén. A szentmisét követően közösen megvacsoráztunk, aztán elkészítettünk egy közös kézfogással az atyától. A közös játék, esti Duna-parti séta, lábmosás, esti mese, ima egyik nap sem maradhatott ki.

Utolsó napunkon pedig összepakolás után a törökmezei állatparkot néztük meg, ahol nagyon aranyos állatok voltak, és az ebéd után mindenki hálát adhatott a hétért, elmondhatta, mi tetszett neki, milyen élményei voltak.

Hazafelé pedig még egy utolsó fagyizás Verőcén, majd az elmaradhatatlan Duna-parti séta és lábmosás.

Köszönjük a Váci Egyházmegye támogatását, mert nélkülük nem tölthettünk volna el egy felejthetetlen 4 napos hittantábort. Köszönjük Gyuri atya lelkesedését és támogatását, aki szintén segít nekünk mindenben. Köszönjük Anna néni, Ági néni és Bencsik Anna szorgalmas munkáját, akik nélkül pedig létre sem jöhetett volna ez a tábor. Jövőre találkozunk és már azon agyalunk, hogy hová is menjünk.

Persze nem hagyhatjuk ki a szülőket sem, nekik is köszönjük, hogy elengedtek bennünket, hogy szuper napokat töltsünk jókedvben, derűben, barátokkal, Jézussal.

Mi, akik a tábor lakói voltunk - Generál Máté, Kuris Lehel, Schulcz Benedek, Záhorszki Hanna, Csejk Gabriella, Péter Lili, Villant Barnabás, Fábián Damján, Gyulai Dávid, Horváth Flóra, Horváth Sára, Kreszán Konrád, Nagy Anna, Nagy Zente, Szádóczki Samu, Englóner Fruzsina, Virág Nóra, Virág Szonja - felhívjuk a jövő évi hittantábor leendő résztvevőinek figyelmét, hogy bátran jelentkezzenek e közösségben lenni, jó élmény részesesnek.

A 18 érsekvadkerti táborlakó 3. és 4. osztályos gyerekek, Ági néni, Anna néni és Anna

Zarándoktábor 2023. július 5-11.

Immár negyedik alkalommal keltünk útra 19 diák és 2 felnőtt kíséretében Dél-Magyarországra. Az előkészületek során felkészítettük bennünket arra, hogy ez a 4.

Útközben járva beszélgettünk egymással, próbáltunk a csendszakasz alatt kicsit önmagunkra is figyelni, és a természetre. A telefonon lévő térképes alkalmazás és az

nak, Klinger Attilának, Farkas Tamásnak, Káplár Andrásnak, Mede Zoltánnak, Vitéz Martinának, Generál Péternek, a Bakó családnak, Fábián Tamásnak és családjának, hogy anyagiakban támogattak bennünket. Köszönjük Kurisné Nagy Bernadettnek, hogy önzetlenül eljött Értünk, és az UFC elnökének, hogy a kisbuszokat rendelkezésünkre bocsátotta.

Isten áldja meg őket, segítő jószándékuakat, hogy gondoltak Ránk és támogattak!

Bízunk benne, hogy amit az út során, az egy hét alatt megtapasztaltunk, átértünk, azt tovább tudjuk majd adni a körülöttünk élő embereknek.

(egy zarándok tollából fotóval együtt)

Örök időkre megfogadjuk

*Nagyon régen történt, de tudjuk, hogy kín volt.
Falucskánkban dögvészként vad csapás sújtott,*

*miként Egyiptomban Mózes idejében:
elhullt sok-sok állat erőtlenségében.*

*Az emberek sírtak, kértek, esdekeltek,
könyörgéssel szóltak könnyek közt Istenhez,
hogy e súlyos gondból menekítse őket;
a gazdákat, s a jószágaitak főleg.*

*Mily szörnyű veszteség! Mily dögletes kórság!
Vadkert térdre borult, az imákat mondták.
Szóltak ősi hittel: „aki kér, az kap”- itt.
Vallották: az ima, fenn, meghallgattatik.*

*És Szent Ignác napján megszűnt a borzadály.
Elállt a nagy hullás. A falucska felállt,
s az ég felé párázta sok léleksóhaj:
köszönjük, nagy Isten, hogy elmúlt a zord baj!*

*Hálánk száll, hogy reánk tekintettél újra,
s nem hagytál bennünket szemnedvébe fúlva,
ezért e nép Neked így tesz fogadalmat:
örökidőkre megköszönjük irgalmad.*

*Több száz éve ennek. Vadkert nem feledi,
hogy a dögvész végét kinek köszönheti.
Az utókor hálás, s szent Ignácnak napján,
miként hű nép eljő a térdét meghajtván.
(Babik Erzsébet)*

útvonalon igen nehéz szakasz lesz. Kicsit aggodva indultunk így el. Mánfán kezdtünk, ott még a csend és nyugalom házában pihenhetünk, mert a zarándoklatunk a második napon indult. Mánfa, Szászvár, Pécsvárad, Máriakéménd, Villány, Máriagyűd (Siklós) útvonalon vitt az utunk. Hol kevesebb, hol több kilométert tettünk meg erdőn, mezőn, hegyen, völgyön keresztül. A Jóisten kedvező időjárást adott nekünk, mivel eső nem esett, viszont nagy meleg volt. Ebben a melegben is megérezhettük Isten gondviselő szeretetét az enyhe szellőn keresztül és az árnyékot adó hús fák között. Szállásainkon szállásadóink, mind nagyon nagy szeretettel fogadtak bennünket. az út során folyamatosan gondoskodtak rólunk, hogy testünket tápláljuk, a szállásokon finom ételeket ettünk és úti csomagunk is enyhítette éhségünket. Útközben pedig hol egy forrás, hol egy kút vizéből enyhítettük szomjunkat.

A gyönyörű helyek, tájak, ahol jártunk, azok pedig enyhítették lábfájdalmainkat. Az út elején mindenki felírhatta egy szívre, hogy kiért járja ezt a zarándoklatot. Imádkoztunk szereteteinkért, társainkért, barátainkért. Felajánlottuk értük azt a sok kilométert, amit megtettünk a hét során.

Úton tartó használata nagyon fontos volt, hiszen ezek segítségével jutottunk el a következő szállásunkra. Bozsonyik Rita szíven viselte sorsunkat akár az út során, mert ő vezetett bennünket, akár a szálláson a vízhólyagok kezelésében.

Nagyon nagy megnyugvás és jó érzés volt megérkezni Máriagyűdre, ahol szintén csend és nyugalom fogadott. Utolsó napunkon pedig velünk volt József atya és hálaadó szentmisével zártunk zarándoklásunkat.

Akik végig zarándokoltak az úton: Pribeleszki Máté, Kaba Zsombor, Boda Réka, Híves Áron, Litavszki Lolita, Oroszlán Kamilla, Udvari Boglárka, Cseri Bence, Nábelek Mátyás, Fábián Noel, Vitéz Gergely, Molnár Zétény, Lukács Máté, Bozsonyik Rita, Bencsik Anna, Fábián Zita, Zink Izabella, Nagy Sebestyén, Kuris Emese, Beke Anna és Generál-Bartók Ágnes.

Szeretnénk megköszönni azon jó embereknek, akik támogattak bennünket, elsősorban a szülőknek, akik Ránk bízta gyermekeiket és elengedték őket!

Köszönjük a Váci Egyházmegyének, az érsekvadkerti Egyházközségnek, Gyuri atyának, Balla Mihálynak, Érsekvadkert Önkormányzatának, dr. Őszi Attila Csabá-

Járt-e Mátyás király Vadkerten?

A fenti kérdéssel kezdte előadását Dr. Kádas István, a Bölcsészettudományi Kutatóközpont Történettudományi Intézetének tudományos munkatársa, amelyet a Kolpingos Történelmi Esték keretében tartott meg június 23-án Vadkert a középkori Magyarországon címmel. Múltunk megismerése és őseink emlékezetének őrzése mindig fontos feladata a jelen társadalmának, főként, ha egy kerek évfordulóhoz, egy 800 éves mérföldkőhöz érünk.

házi jellegű szolgáltatással tartoztak uruknak. Ezek a szolgálattevők a 14. századra eltűntek a forrásokból, és már csak érseki jobbágysokról olvashatunk. Az 1400-as évek elejére csendes gyarapodásról tanúskodnak az iratok: előbb kettő, majd három településről – Alsó-, Felső- és Közép-Vadketről, illetve Háromvadketről –, amelyek a környék jelentős falvaivá nőttek. Az 1457. évi adójegyzék szerint ezek együttesen 130,5 adózó

volt, nem lett mezőváros. Ettől függetlenül fontos útvonalon feküdt, hiszen mind a Duna, mind az Ipoly menti településeket összekötő utak csomópontjában volt és a Lókos-patakon lévő híd miatt megkerülhetetlen átkelőnek számított. Ezt az előadó a Via Mercatoria – azaz a Lendület-Középkori Gazdaságtörténet Kutatócsoport tagjaként a középkori kereskedelmi utak felderítésére életre hívott – kutatás során alaposan feltérképezte.

portékákkal. Az pedig, hogy az esztergomi uradalmi népek 1239, a vadkertiek pedig külön 1423 óta vámmentességet élveztek, megkönnyítette az egyébként is virágzó áruforgalmat. Ezen kívül szóba került, hogyan szedték be az állami adót a megye tisztviselői, azaz kinek mennyi volt a rovása.

Az előadás végén az is kiderült, hogy 1471. december 7-én Mátyás király Vadkerten bocsátott ki egy adománylevelet. A sok középkori Vadkert nevű település vagy puszták közül miért lehetünk bizonyosak, hogy ez a mi Vadkertünk? 1471-ben Zrednai (Vitéz) János esztergomi érsek és társai összeesküvést szöttek a király ellen. Az éppen Csehországban hadakozó Mátyás helyére a lengyel király fiát, (Szent) Kázmér herceget hívták be, aki november folyamán vonult be katonáival Nyitrára. Mátyás hazatérve előbb Esztergomot, majd Nyitrát visszafoglalva követte a lengyel csapatok mozgását. Ennek a hadműveletnek volt része az Esztergomhoz tartozó drégelyi uradalmi központ, majd Esztergom elfoglalása, amelyet személyesen a király vezetett, és bizonyos, hogy az 1471. december 7-én kiadott oklevelet a hadművelet során éppen Vadkerten tartózkodó királyi településünkön adta ki.

A sokrétű előadás során bepillantást nyertünk a település középkori Magyarországon elfoglalt helyéről, helyzetéről és egy érdekes helytörténeti adalékkal településünk is kapcsolódik egy „legendás” királyi életéhez.

A Via Mercatoria térkép a <http://viamercatoria.abtk.hu/> linken bárki számára ingyenesen elérhető.

(Sz. B.-től
a tudósítás és fotó)

Az előadó nem szokványos településtörténettel érkezett, így csak érintőlegesen foglalkozott az oklevelekben előforduló nevekkel, évszámokkal. Sokkal fontosabbnak látta, hogy a környező településekkel összehasonlítva, esetleg megyei vagy országos viszonylatban hogyan értékelhetők a már ismert vagy az újonnan feltárt adatok – ezek szép számban kerültek elő.

A helytörténészek már összegyűjtötték a falu történetére vonatkozó 13. századi dokumentumokat, ezért nem újdonság, hogy itt az esztergomi érsek volt a földesúr – feltehetően már a szent királyok valamelyikének adományából. Az akkor éltek közül sokan érdekes, egy-

portával rendelkeztek, ezzel a korabeli Váccal vetekedtek és adózóik számában felülmúlták az összes környékbeli települést. Az 1493. évi királyi adószedésből pedig kiderült, hogy a környékből Dejtár, Drégely és Patak lakói együttesen fizettek annyi adót, mint Háromvadkert összes lakosa. Az előadó a későbbi, 16. századi portaszámokat vizsgálva kimutatta, hogy ez a magas lélekszám, majd portaszám egészen Nógrád török kézre kerüléséig, 1544-ig nyomon követhető, ezt követően jelentős a török pusztítás. Vadkert „középkora” ekkor érhetett véget.

Bár a késő-középkorban Vadkert elég népes település

Emellett az is kiderült, hogy Zsigmond király rendelete alapján 1405-től, aki ezen az úton járt vásárba, az vámmmentesen hozhatott-vihetett árut.

Ami a vásárlást illeti, Vadkertnek sem vásártartási, sem sokadalomtartási joga nem volt, így a kisebb-nagyobb bevásárlásokra a helyi lakosoknak a „szomszédos” hetivásárokról és sokadalmakra kellett menni. Heti vásár péntek kivételével szinte mindenütt volt a környéken: Vác, (Ipoly)Hídvég, (Ipoly)Ság, Patak, Gyarmat, Hugyag, Szécsény. Az első négy helyen pedig negyedévente sokadalom, ahol az ország minden részéről jöttek árusok különféle

Egyházközségi hírek

Július 31-e Loyolai Szent Ignác ünnepe, községünk Fogadalmi Napja. Az ünnepi szentmise hétfőn este 6 órakor kezdődik, amelyet a településünkön táborozó szolnoki Jubilate kórus tesz ünnepélyesebbé éneklésével. A szentbeszédet Kómár István atya a kórus vezetője, Rákóczipfalva plébánosa mondja.

Augusztus 4-én lesz a hónap elsőpénke, délelőtt a szokott módon keressük fel otthonukban szentségekkel az idős - beteg Testvéreket.

Augusztus 5-én, szombaton az egyházközségünk vendége lesz Gyuri atya évfolyamtársa Dr. Bábel Balázs Kalocsa-Kecskeméti Érsek Atya. Atnap ő fogja bemutatni az este 7 órakor kezdődő szentmisét templomunkban.

Augusztus 15-én, kedden a Szűzanya

menybevételét, Nagyboldogasszony ünnepét ünnepeljük. Templomunkban reggel 7 órakor és este 7 órakor lesz ünnepi szentmise. Ez a nap parancsolt ünnep, szentmisen való részvétel kötelező!

Augusztus 20-a Szent István király ünnepe ebben az évben vasárnapra esik. Szombaton este 7 órakor előesti szentmise, vasárnap pedig a szokott módon reggel 8 órakor és délelőtt fél 10-kor lesz ünnepi szentmise.

Közeledik településünk 800 éves évfordulójának központi ünnepe. Az ünnepre lelki módon is szeretnénk felkészülni. A nagy ünnep előtt négy egymást követő csütörtöki napon szentségimádásra hívjuk a Kedves Testvéreket, este 6 órától a szentmise előtt. „Hálaadás a 800 évért, imádság a jövőnkért” – mottóval. A szentségimá-

dás vezetésére a közösségeinket kérjük fel. Augusztus 3-án Kalász Csoport, 10-én a Karitás Csoport, 17-én a Kolping Család és az Érsekvadkerti Gitáros Énekkar, 24-én az Egyházközségi képviselő testület fogja vezetni a szentségimádási órát.

Településünk 800 éves központi ünnepe augusztus 26-án, szombaton és 27-én vasárnap lesz. Szombaton délután filmvetítés, folklór műsor lesz a településen. Este 7 órakor szentmise, majd gálaműsor a Községi Házban.

27-én vasárnap 10 órakor kezdődik az ünnepi szentmise, melyet Marton Zsolt Váci Megyés Püspök Atya mutat be. Ez a szentmise lesz a termény hálaadási szentmisénk. A szentmise végén a szokott útvonalon meg tartjuk a terményhálaadó körmenetet. Kérjük, hogy ezen a napon minél többen öltsek magukra a színes vadkerti népviseletet. Ezen a napon a reggel 8 órai szentmise elmarad, kérjük, hogy, aki teheti az ünnepi szentmisén és körmeneten vegyen részt.

Jézussal élni a hétköznapiakban is!

Volt egyszer egy lopós fiú. Sokszor, sok helyről lopott már, s lassan mindenki tudta róla. Szülei, különösen az apja, rendkívüli módon szégyellték ezt a dolgot. Újra és újra figyelmeztették, próbálták leszoktatni róla szépen, csúnyán, ahogy sem ment. Egy nap, amikor az osztályfőnök újra felkereste a szülőket azzal, hogy a fiú ismét lopott, az apa bocsánatot kért a gyermeke nevében. Kikísérte az osztályfőnököt, s utána némán belépett a konyhába. A fiú lehajtott fejjel, rosszat sejtve várta. Biztos volt benne, hogy apja hatalmas ordítást fog csapni vele, jól felpofozza, vagy valami hasonló. Nem ez történt. Az apa némán, hosszan nézett a fia szemébe, végtelenül szomorúan. Azután odalépett a tűzhelyhez. A piszkavasat beletette a lángokba, s vörösre izzította. Azután szó nélkül a saját tenyerébe tette az átizzott vasat, s összeszorította. A tüzes piszkavas szörnyű sebet égetett az apa tenyerén, de ő egyetlen szisszenést sem hallatott. A fiú bezzeg hangosan sírt és sikoltozott, mintha ő érezte volna az égető sebet. Attól a naptól kezdve soha többé nem lopott.

Az áldozat az ókorban az istenekkel való szövetségkötés jele volt. Ők is adnak valamit, mi emberek is adunk valamit. Ha nem is egyenrangúak, de azért partnerek

vagyunk. Adok valamit az enyémből, ami engem jelképez a szövetségben. Az áldozati állatok közös elfogyasztása pedig a közösség jele volt: istenek és emberek között, az áldozatot bemutató emberek között. A régi mítoszokban arra is utalást találunk, mintha az isteneknek szükségük is lenne az emberek áldozatára: gondolkunk pl. az Enuma Elis mítoszban Utnapistim áldozatára! Az Ószövetségi Szentírásban ilyesmivel már nem találkozunk. Isten világossá teszi a próféták által, hogy neki nincs szüksége az emberek áldozatára („Mit nekem megannyi véres áldozatok?”). Sokkal inkább az engedelmességet, a Törvény szerinti életet várja tőlünk. Vagyis amikor Isten kér tőlünk valamit, akkor is a mi javunkat akarja. Az áldozatok itt már elsősorban az ember önátadásának, engedelmisségének jelei, nem valamiféle „viszonzások vagy lefizetések”.

Az Újszövetségben pedig maga az Isten válik Jézus Krisztusban áldozattá. Mégpedig szó szerint a bűn, a rossz áldozatává! Az ember által elkövetett gonoszságok ártatlan áldozatává. Önként vállalja fel, s ezzel a lehető legnagyobb szeretetről tesz tanúságot irántunk. Az Oltáriszentség, mint áldozat, nem más, mint az értem önként szenvedő, emberré lett Is-

ten, az Ő valóságos teste.

Az Oltáriszentség engesztelő áldozat. Miért? Talán mert a haragvó Istennek szüksége lenne engesztelésre? Nem, nem a harag miatt van szükség engesztelésre. Az Isten azért, hogy nem haraggal, hanem éppen szeretettel maga válik bűneink áldozatává, rendbe teszi a megromlott kapcsolatot. A kiengesztelődés Jézus megváltó áldozata által megy végbe.

Ha Jézus maga az áldozat, akkor az ember részéről miféle áldozatra van szükség? Nekünk miért kell „megáldoznunk”? Azért, hogy a magunk részéről viszonzzuk a felkínált szeretetet, mi is odategyük magunkat az Isten által felkínált kapcsolatba! Amikor megáldozunk, Szent II. János Pál pápa szavaival élve, nem csak mi vesszük magunkhoz Jézust, hanem Ő is magához vesz minket. Vagyis felemel, beemel minket a saját, isteni életébe, ha engedjük. Ha mi is átadjuk magunkat ennek a kapcsolatnak.

Mit jelent ez a gyakorlatban? Jézussal élni a hétköznapiakban is! Hordozni Őt az imádságban, a döntéseinkben, a szeretet megélésében, a megbocsátásban és az áldozatvállalásban.

Szentmiseszándékok

Augusztus

1. Kedd -
2. Szerda - Valkó József, Bugyi Ilona, Gréczy István, a családok élő és elhunyt hozzátartozói
3. Csütörtök -
4. Péntek -
5. Szombat - Kristóf Imre, szülei, testvérei, apósa, anyósa és élő hozzátartozók
- Jakubecz János, felesége Varga Piroska, Jakubecz és Varga család élő és elhunyt tagjai
- Füle Béláné Kovács Mária 7. évforduló, a Füle és Kovács család élő és elhunyt hozzátartozói
- Zacharné Híves Zsuzsanna, szülei, nagyszülei, a család élő és elhunyt tagjaiért
6. Vasárnap - Hálából 50. házassági évforduló
- Urbán Ignác 3. évforduló, lánya Erzsébet, fia István, szülők, nagyszülők, élő és elhunyt hozzátartozók
- Kristók István, apósa, Pinke Kálmán, felesége Szabóki Rozália és a családok halottai
7. Hétfő -
8. Kedd -
9. Szerda - Kalmár Józsefné, férje, szülei és elhunyt hozzátartozók
10. Csütörtök - Gál, Viczián és Sípos család élő és elhunyt tagjai
11. Péntek - Kristóf István 2. évforduló, szülei, anyósa, apósa, testvére és két sógora, élő és elhunyt hozzátartozók
12. Szombat - Kaba, Kristók és Molnár család élő és elhunyt tagjai
- Szabó János, felesége Boda Ilona, Vitéz János, felesége Kopisz Rozália, elhunyt hozzátartozók
- Kovács János, Pál Jánosné, Pál István és elhunyt hozzátartozók
13. Vasárnap - Berta József, felesége Boda Erzsébet, fiuk Tibor, valamint a Berta és Boda család élő és elhunyt tagjai
14. Hétfő - Pölhös Péter 3. évforduló, szülei, Záhorszki és Csillag család élő és elhunyt hozzátartozói
15. Kedd - Szakács János, felesége Kovács Rozália, vejük Halaj József, szülei és hozzátartozók
16. Szerda -
17. Csütörtök -
18. Péntek -
19. Szombat - Szabó Vince, felesége Kormosó Ilona, Csillag Gyula, Mrekvicska Ignác, felesége Szabó Margit és szülők
- Nagy Lajos, 50. évforduló, felesége Molnár Ilona, szülei, gyermekeik, unokájuk Zsuzsanna, a család élő és elhunyt

hozzátartozói

- Vitéz István, felesége Csillag Mária, fiaik János és József, nagyszülők, élő és elhunyt hozzátartozók, Szarvas József, felesége Kocsis Margit, testvéreik, Kocsis és Szarvas Nagyszülők
- 20. Vasárnap - Jakubecz, Czinege és Varga család élő és elhunyt családtagok
- Pénzes Ilona, nagyszülei Péter András, Verebes Ágnes és hozzátartozók
- Fábán Istvánné Laczó Ilona 17. évforduló
- 21. Hétfő -
- 22. Kedd -
- 23. Szerda -
- 24. Csütörtök -
- 25. Péntek - Molnár, Urbán, Valkó család élő és elhunyt hozzátartozók
- 26. Szombat - Pincze Imre és hozzátartozók és Bulejka Istvánné
- 27. Vasárnap -
- 28. Hétfő -
- 29. Kedd -
- 30. Szerda -
- 31. Csütörtök -

Ez történt

Keresztelések:

11. Drenkovics Lara
(Drenkovics Péter – Nagy Andrea)
12. Ábrán Bence Noé
(Ábrán Krisztián – Magyar Dorina)
13. Ábrán Laura
(Ábrán Krisztián – Magyar Dorina)
14. Berg Emília
(Berg Gergely Oszkár – Magyar Afrodité Mercédesz)
15. Dudás Léna
(Dudás Gábor – Hidvégi Mária)
16. Csejk Nóra
(Csejk Dávid – Keresztes Márta)
17. Szorcsik Ákos Máté
(Szorcsik Máté Zsolt – Magyar Afrodité Mercédesz)
18. Bandri Olivér Botond
(Bandri Olivér – Halaj Imola Mária)
19. Bandri Kolen Ágoston
(Bandri Olivér – Halaj Imola Mária)
20. Szemelrák Bence
(Szemelrák Tibor – Molnár Szilvia)

Temetések:

21. Jakubecz Jánosné Koza Erzsébet (1934)
22. Záhorszki Józsefné Boda Anna (1938)

Vadkerti Harangok

Az Érsekvadkerti Katolikus Egyházközség lapja
Szerkeszti az Érsekvadkerti Kolping Család Egyesület
Felelős kiadó: Máthé György plébános
Nyomtatás: Z-HORV Stúdió
Internet cím: <https://www.ersekvadkert.vaciegyszazmegye.hu>
email: emje52@gmail.com